

VỀ NGUỒN – SÔNG NÚI NƯỚC NAM CHỦ ĐỀ CỦA TINH HOA NƯỚC VIỆT 2015

Hoàng Vi Kha

Chủ đề lớn của chương trình Tinh Hoa Nước Việt kỳ 4 tổ chức vào ngày Chủ Nhật 27 tháng 9 năm 2015 là **Về Nguồn Nam Quốc Sơn Hà – Sông Núi Nước Nam**.

Sau các chủ đề các năm trước như: Mùa Xuân Tây Sơn, Hào Khí Đông A, Lửa Thiêng Lam Sơn, năm nay với chủ đề Nam Quốc Sơn Hà ban biên tập không chỉ mong muốn khơi lên ý thức về chủ quyền, tự trị, tự chủ của đất nước Việt Nam mà còn muốn nhắc nhở rằng **Tổ quốc Việt Nam thuộc về dân tộc Việt nam và Bảo vệ tổ quốc là bổn phận mỗi công dân**

Đồng thời, cũng như mọi năm bên cạnh các hoạt cảnh về cổ sử, chương trình cũng không quên đan lồng vào các tiết mục đặc biệt liên quan tới những sự kiện thời sự và trên hết để tri nhận cũng như yểm trợ cho tinh thần yêu nước, chống “quân xâm lược, chống kẻ nhu nhược” (nhạc phẩm Việt Nam Tôi Đâu, nhạc sĩ Việt Khang), hoặc tri nhận giá trị chiến đấu và xương máu của những người lính Việt Nam Cộng Hòa, giá trị nhân bản của nền văn hóa dân tộc, và hoàn trả chân trị của những cuộc hành trình gian nguy người Việt bỏ chạy cộng sản đã đánh động lương tri toàn cầu.

Mở đầu chương trình, ban biên tập đã dàn dựng một màn hợp ca mang tên **Hào Khí Dân Tộc Việt** với sự tham gia đông đảo của nhiều thế hệ đã tạo ngay một không khí hào hùng, và sân khấu lộng lẫy sắc màu. Đặc biệt lá cờ vàng bên cạnh các lá cờ ngũ sắc và cờ triều Nguyễn như một nối tiếp từ tiền nhân chứ không là lá cờ của cộng sản.

Hào Khí Dân Tộc Việt đó đã trải qua hàng ngàn năm, qua nhiều thời đại để có thể dựng xây, mở mang và bảo vệ bờ cõi. Các thời đại lịch sử hào hùng ấy đã được dựng lại qua nét vẽ của nhóm Viet Toon dùng làm nền chiếu cho bài hùng ca. Dòng hào khí tiếp tục lưu truyền tới

những năm tháng gần đây hơn, trong huyết quản của những người lính Việt Nam Cộng Hòa đã anh dũng đối đầu với nạn xâm lược ồ ạt của khối cộng sản. Do vậy, ban biên tập cũng đã dành

đôi phút để tri ân người lính Việt Nam Cộng Hòa như những bậc anh hùng của tổ quốc Việt Nam đồng thời cũng tưởng niệm đến những người đã tiếp tục chiến đấu vì lý tưởng tự do dù cộng sản đã hoàn toàn chiếm đoạt tổ quốc như Trần Văn Bá, Nguyễn Vĩnh Sanh, Hồ Thái Bạch, Mai Văn Hạnh v.v.

Năm nay, với hoạt cảnh mang tên **Về Nguồn**, xuyên qua câu chuyện của một gia đình người Việt tị nạn cộng sản tại Mỹ, người xem sẽ được dẫn dắt ngược dòng thời gian để lại được nhìn lại, ôn lại một phần lịch sử hào hùng của dân tộc và các giá trị văn hóa cao đẹp.

Người cha, trong câu truyện **Về Nguồn**, đại diện cho hình ảnh của những người thế hệ trước vốn mang trong lòng hoài bão quang phục, dựng xây tổ quốc nhưng phải bất lực trước ngọn gió của số phận, của thời gian. Tuổi đời chồng chất, tóc thêm bạc, thế mà nỗi niềm cho non sông không tàn phai, bởi thế chính họ là hình ảnh của những Đặng Dung tân thời “Thù trả chưa xong đầu đã bạc. Gươm mài bóng nguyệt biết bao rày” (thơ Đặng Dung, bản dịch Phan Kế Bính)

Người mẹ trong câu truyện **Về Nguồn**, đại diện cho hình ảnh của những thế hệ người Việt đầu tiên tại xứ người. Họ đã phải đau lòng rời bỏ tổ quốc, thoát nạn cộng sản, sống đời lưu vong. Song song cùng mơ ước cho tương lai quê nhà sẽ tốt đẹp hơn, họ đã phải vất vả tạo dựng cuộc sống mới. Những chấp nhận nghiệt ngã vì thế hệ mai sau của họ cần được nhắc lại để con cháu có thể hiểu biết, cảm thông và không phụ rẫy những gì mà cha mẹ đã gởi gắm, kỳ vọng.

Bảo Trân và Bảo Quốc trong câu truyện **Về Nguồn**, đại diện cho thế hệ người Việt mới tại hải ngoại. Họ vô tư lớn lên tại các quốc gia có đời sống văn minh, tân tiến. Họ được hưởng thụ và bảo vệ những quyền lợi căn bản nhất của con người. Do không từng trải qua quá khứ như cha mẹ, họ không thể cảm nhận được hoàn toàn các giá trị của quyền con người mà họ đang có một cách rất dễ dàng. Cạnh đó, sự khác biệt về văn hóa, lịch sử giữa họ và thế hệ trước cũng góp phần đưa đến những xung đột tư tưởng khó tránh khỏi.

Trong câu truyện **Về Nguồn**, ban biên tập đã “tạo điều kiện” cho nhân vật Bảo Trân được gặp bà tiên ban phép du hành ngược thời gian để gặp Đặng Dung và theo chân Đặng Dung tới chứng kiến cảnh tập trận của nữ anh thư dân tộc **Triệu Thị Trinh**. Cuộc gặp gỡ đó Đặng Dung đã giúp cho Bảo Trân biết rằng văn hóa Việt không hề trọng nam khinh nữ.

Tiếp theo, Đặng Dung lại đưa Bảo Trân về thời đại nhà Lý (hậu Lý) là một trong những triều đại lừng lẫy của Đại Việt.

Sân khấu Tinh Hoa Nước Việt đã vắn tắt ôn lại những sử liệu như Lý Công Uẩn tạo dựng kinh đô Thăng Long, Ý Lan trao binh quyền cho Ngô Tuấn Lý Thường Kiệt để đương đầu với nạn xâm lược của triều Tống (Trung Quốc). Các trận đánh đi vào lịch sử của triều Lý như Châu Khâm, Châu Ung, trận Như Nguyệt với bài thơ Nam Quốc Sơn Hà đã được thuật lại qua một câu chuyện tình cảm của một vị tướng trẻ đại Việt và nàng công chúa đất Tống.

Cũng qua hoạt cảnh triều Lý, với hai nhân vật Đặng Dung và Bảo Trân ban biên tập mong muốn nêu ra hai điều quan trọng: thứ nhất, chủ quyền trọn vẹn lãnh thổ nước Việt đã có từ ngàn đời trước mà tiền nhân đã tốn bao xương máu khẳng định, gìn giữ. Và thứ hai, đạo làm người của cha ông ta đặt nhân nghĩa lên đầu (tha mạng sống cho bọn xâm lược) cũng như luôn sẵn sàng bảo vệ non sông, không màng lợi danh, bổng lộc (sau khi thắng trận thì lui về đời sống bình dân, nhưng vẫn trở lại khi tổ quốc cần)

Trở lại với dòng lịch sử cận đại và hiện đại, trong năm nay, ban biên tập một lần nữa gọi nhắc về những nét đẹp văn hóa của miền Nam Việt Nam qua các tiểu cảnh ngắn như bạn bè không ầu ẩu đả nơi học đường, không tham của rơi, trẻ em kính trọng người lớn, mọi người biết quan tâm giúp đỡ lẫn nhau. Đây chính là những nền nếp đạo đức căn bản nhưng đang bị mai một dần dưới sự cai trị độc tài và ngu xuẩn của cộng sản.

Trong năm nay, chương trình Tinh Hoa Nước Việt đặc biệt dành đôi phút để tưởng niệm nạn nhân cộng sản tại Huế vào năm 1968. Hình ảnh của một Huế cổ kính, mộng mơ thanh bình và hình ảnh của một Huế đổ nát, tang thương ngút ngàn bởi cuộc thảm sát kinh hoàng là hai hình ảnh trung thực của lịch sử. Sự tương phản đó mong cảnh tỉnh giới trẻ trước những gì cộng sản đã gây ra cho đất nước, cho dân tộc. Thảm sát Mậu Thân 1968 tại Huế chỉ là một trong vô số những tội ác mà chế độ cộng sản đã tạo ra và đang cố công bôi xóa, cạo sửa lịch sử hòng chạy tội và tiếp tục lừa mị thế hệ sau.

Tiếp tục câu truyện **Về Nguồn**, mẫu đối thoại giữa cha mẹ và con cái mở ra vài gợi ý để hai thế hệ, hai luồng văn hóa có thể tìm những điểm để dung hòa mà tất cả xung đột có thể giải quyết dựa trên cơ sở của tình yêu thương dành cho nhau. Đồng thời, cũng thông qua mẫu trò chuyện giữa cha mẹ và cho con cái, ban biên tập mong chuyển tới phụ huynh và giới trẻ thông điệp về sự gần gũi thân thiện cho xã hội, hiểu đúng ý nghĩa của hai chữ “chính trị” mà các chế độ độc tài thường bóp méo để người dân xa lánh việc quan tâm tới tình trạng đất nước. Khi hai nhân vật trẻ trong vở kịch **Về Nguồn** quyết định sẽ tham gia các sinh hoạt hữu ích, sẽ quan tâm tới đồng bào, tổ quốc hơn chính là khi họ đã không còn sống vô cảm. Họ đã thực sự **Về Nguồn**. Không chỉ là về lại cội nguồn dân tộc mà còn về lại cội nguồn của nhân sinh, biết sống cho nhau, vì nhau.

Chương trình tiếp nối bằng hoạt cảnh **Quật Khởi**. Hoạt cảnh này chính là một **Về Nguồn** khác dành riêng cho những người dân đang sống tại quê nhà. Dưới ách cai trị của cộng sản cội nguồn của dân tộc bao gồm những yếu tố như lịch sử, văn hóa, đạo đức, tinh thần quốc gia v.v. đều bị tẩy xóa để quy về một đảng, một guồng máy cai trị độc tài. Muốn giữ đất nước, muốn có lại nhân quyền, người dân phải quay **Về Nguồn** – chính nghĩa dân tộc chứ không bất kỳ chủ thuyết ngoại lai nào. Họ phải ý thức và không sống vô cảm. Hoạt cảnh **Quật Khởi** hàm ý đó và cũng chính hoạt cảnh **Quật Khởi** còn như một tri ơn cho những người đã, đang và sẽ đấu tranh tại quê nhà. Ban biên tập đã đưa vào **Quật Khởi** một số hình ảnh tiêu biểu như: ba cô gái biểu tượng cho **Tự Do, Nhân Quyền, Độc Lập**, hình ảnh bị bịt miệng tại vành móng ngựa (như Linh mục Nguyễn Văn Lý) đại diện cho một thế hệ, hình ảnh cô gái trẻ giơ cao dòng chữ “Tàu khựa cút khỏi biển Đông” (như người sinh viên can đảm Nguyễn Phương Uyên) đại diện cho

giới trẻ, hình ảnh người mẹ già bị đánh đổ máu (như những người dân oan, những người biểu tình), hoặc hình ảnh người mẹ đau đớn châm lửa tự thiêu (như thân mẫu của blogger Tạ Phong Tần). Hoạt cảnh **Quật Khởi** cũng gởi những lời động viên, yểm trợ đặc biệt cho ca nhạc sĩ Việt Khang (sử dụng hai nhạc phẩm của anh) và cô Bùi Hằng cùng nhiều người khác vẫn còn đang bị nhà cầm quyền cộng sản giam cầm.

Họ đều là những nối tiếp của dòng Hào Khí Dân Tộc Việt vốn không ngừng tuôn chảy, lưu truyền qua mọi thời đại. Hoạt cảnh **Quật Khởi** còn nêu lên sự đoàn kết đấu tranh chống chế độ độc tài cộng sản của người Việt tại trong và ngoài nước. Đó là hình ảnh của đoàn biểu tình từ hải ngoại hòa nhập vào đoàn người biểu tình tại quốc nội. Đó là hình ảnh của toàn dân đứng cầm xông lên giải cứu **Tự Do, Nhân Quyền và Độc Lập**. Đó là hình ảnh ngày cuối cùng của cộng sản phải tháo chạy theo quan thầy Trung cộng. Nhưng qua **Quật Khởi**, ban biên tập cũng gọi lại đạo lý cha ông ngàn đời “lấy nhân nghĩa thắng hung tàn” (*Cáo Bình Ngô, Nguyễn Trãi*) Đạo lý ấy đã thể hiện trước đó trong hoạt cảnh **Nam Quốc Sơn Hà** khi quân Đại Việt tha mạng cho quân tướng nhà Tống. Đạo lý ấy một lần nữa hiển hiện lại trong **Quật Khởi** qua hình ảnh người Mẹ Việt Nam khoan dung, độ lượng đón nhận sự **Về Nguồn** của những kẻ từng mê muội theo cộng sản.

Để kết và để tái khẳng định, ban biên tập đã đưa Ngô Tuấn Lý Thường Kiệt trở lại cùng toàn dân Việt ở thời đại nay, một lần nữa đồng đọc rõ từng câu chữ:

Nam quốc sơn hà nam đế cư
 Tiệt nhiên định phận tại thiên thư
 Như hà nghịch lỗ lai xâm phạm
 Nhữ đẳng hành khan thủ bại hư

Và trong thời đại nay, đó chính là **Tổ quốc Việt Nam thuộc về dân tộc Việt nam và Bảo vệ tổ quốc là bổn phận mỗi công dân**

Chương trình Tinh Hoa Nước Việt không là một chương trình văn nghệ thuần túy giải trí giúp vui mà là một chương trình có nội dung và hình thức không chỉ về văn hóa, lịch sử dân tộc, mà còn chú trọng tới giáo dục đạo đức, nhân bản và hướng tới những tranh đấu cho chân thiện mỹ, kêu gọi sống dân thân, sống không vị kỷ, không vô cảm.

Chương trình Tinh Hoa Nước Việt quy tụ những diễn viên không chuyên

nghiệp, những “đạo diễn” không qua trường lớp nào cả, chỉ đến với nhau bởi tấm lòng và mẫu số chung: **đóng góp vào một hoạt động ý nghĩa cho cộng đồng Việt nam**. Bằng mọi cố gắng trong suốt nhiều tuần lễ tập dợt, mỗi cá nhân, mỗi vai trò trong chương trình Tinh Hoa Nước Việt hy vọng đem tới cho khán giả những thông điệp mà ban biên tập muốn trình bày. Chúng tôi không mong mỏi gì hơn là xin góp một tiếng nói khiêm tốn vào lời hiệu triệu “Toàn dân nghe chẳng sợ hà nguy biến” (Hội Nghị Diên Hồng), xin góp một hòn gạch nhỏ bé vào con đường đấu tranh cho quê nhà, xin góp một gạch nối nhỏ mọn vào việc liên kết giữa các thế hệ và giữa người Việt với nhau. Hy vọng rằng người Việt hôm nay và về sau sẽ tiếp gương cha ông tạo dựng thêm nhiều Tinh Hoa Nước Việt cho thế giới được biết đến.

